

การศึกษากำหนดมาตรการภาคบังคับในการใช้พลังงานชีวภาพเพื่อผลิตความร้อนใน ภาคอุตสาหกรรม

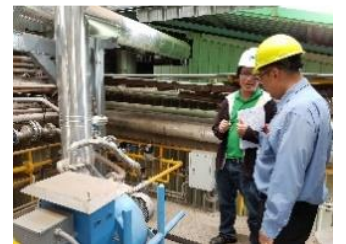
เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (AEDP 2015-2036) เป็นไปตามเป้าหมาย ดังนั้น การกำหนดกลไกในการนำพลังงานชีวภาพ (ประกอบด้วย ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ และขยะชุมชน) เพื่อผลิตความร้อนจึงมีความสำคัญ โดยมุ่งเน้นที่ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นภาคที่มีความต้องการความร้อนในกระบวนการผลิตสูง เช่น ในหม้อน้ำ เตาดเผา เป็นต้น และดำเนินการศึกษาศาณภาพปัจจุบัน การกำหนดแนวทางและผลกระทบของการกำหนดมาตรการภาคบังคับหรือมาตรการอื่นๆ เพื่อผลักดันให้มีการเพิ่มสัดส่วนการผลิตความร้อนจากพลังงานชีวภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์ : เพื่อทำการสำรวจและศึกษาศาณภาพ แนวทางและผลกระทบของการกำหนดมาตรการภาคบังคับในการกำหนดสัดส่วนการใช้พลังงานชีวภาพ ในการผลิตความร้อนสำหรับภาคอุตสาหกรรม และจัดทำร่างมาตรการภาคบังคับ ในการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานชีวภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากภาคอุตสาหกรรมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้มาตรการสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

การดำเนินงาน

๐ เข้าสำรวจความคิดเห็นและสถานภาพโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 23 แห่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ อุตสาหกรรมประเภทไม้ อุตสาหกรรมประเภทกระดาษ อุตสาหกรรมประเภทสิ่งทอ อุตสาหกรรมประเภทโลหะ

๐ นำเสนอผลสัดส่วนการใช้พลังงานชีวภาพต่อพลังงานปิโตรเลียมในระดับประเทศ ระดับโรงงานควบคุม และ ระดับอุตสาหกรรมย่อย รวมถึงแนวคิดการกำหนดกลไกมาตรการในการใช้พลังงานชีวภาพเพื่อผลิตความร้อนในภาคอุตสาหกรรมต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของโครงการ และการจัดประชุมระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สรุปผลการดำเนินงาน แนวทางการกำหนดมาตรการการใช้พลังงานทดแทนเชิงความร้อน (RE heat)

1. แนวทางการใช้เครื่องมือทางกฎหมายกระทรวงพลังงาน (โดยใช้ พรบ.นโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535)
 - ๐ มาตรการเป็นไปได้ทั้งในเชิงบังคับและสมัครใจ หากแต่การกำหนดมาตรการภาคบังคับจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอุปทาน ราคา และการปรับตัวของผู้ประกอบการค่อนข้างมาก

- ควรกำหนดให้เป็นแนวทางมาตรการการกำหนดสัดส่วนพลังงานทดแทนเชิงความร้อนในแบบสมัครใจ ในช่วงระยะเริ่มต้นก่อน กลุ่มเป้าหมาย คือ โรงงานควบคุมในอุตสาหกรรมย่อยที่มีศักยภาพทั้งเทคโนโลยีและพื้นที่
 - ต้องมีการกำหนดกรณีฐาน (Baseline) การใช้พลังงานทดแทนเพื่อผลิตความร้อน ผ่านการกำกับดูแลภายใต้กระทรวงพลังงาน โดยมี พพ.เป็นผู้ดำเนินโครงการ สามารถปรับเปลี่ยนหรือลดได้ ตามความเหมาะสมโดยหลักการเป็นจริงได้ และมีส่วนเพิ่มเติม (Additionality)
 - มีแนวทางสนับสนุน ในกรณีที่โรงงานสามารถดำเนินการได้ดีกว่ากรณีฐานที่วางเป้าหมายไว้ ในขณะเดียวกัน และอาจจำกัดการเข้าถึงการสนับสนุนในกลุ่มโรงงานที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่วางไว้
2. แนวทางการใช้เครื่องมือทางกฎหมายกระทรวงอื่นๆ (โดยใช้ พรบ.โรงงาน พ.ศ. 2535)
- กำหนดแนวทางเชิงบังคับในลักษณะ Heat obligation ในอุตสาหกรรมกลุ่มต่างๆ
 - มาตรการเป็นไปในเชิงบังคับ ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน